Drept penal - Proba teoretica - Tribunal

Grila nr.3

1 Față de minorul căruia i-a fost aplicată anterior măsura educativă a asistării zilnice pe o durată de 6 luni și care, cu rea-credință, a depășit în mod repetat limita teritorială fixată, instanța:

A. poate dispune înlocuirea măsurii cu internarea într-un centru educativ pe o durată de un an;

B. poate dispune înlocuirea cu o măsură educativă neprivativă de libertate mai severă;

C. poate dispune prelungirea măsurii luate inițial și dacă nici de această dată minorul nu respectă condițiile de executare sau obligațiile impuse, va înlocui măsura cu internarea într-un centru educativ.

2 Inculpatul X este arestat ca urmare a mărturiei mincinoase din partea lui Z. Retragerea mărturiei mincinoase de către Z, intervenită după arestarea lui X:

A. nu produce efecte în ceea ce priveşte pedepsirea infracţiunii de mărturie mincinoasă;

B. va face ca infracţiunea de mărturie mincinoasă să rămână în forma tentativei şi va fi pedepsită ca atare;

C. este o cauză de nepedepsire pentru Z.

3 Constrângerea morală:

A. înlătură răspunderea penală şi în situaţia în care ameninţarea cu pericolul priveşte persoana celui care ameninţă;

B. asemenea cazului fortuit, va produce efectul de neimputabilitate şi asupra participanţilor;

C. înlătură răspunderea penală numai dacă fapta comisă a rămas în faza de tentativă.

4 Infracțiunea de trafic de influență:

A. este o infracțiune de pericol;

B. are întotdeauna obiect material;

C. are ca autor doar persoana cu o influență reală asupra funcționarului.

5 Complicele:

A. va fi pedepsit atunci când autorul a pătruns prin efracţie în locuinţa unei persoane, încercând să scape de atacul unui câine vagabond;

B. va fi pedepsit chiar dacă autorul a acţionat pentru a respinge pătrunderea în apartamentul său, fără drept, a unui bărbat mascat, în timpul nopţii;

C. nu se pedepseşte atunci când, deşi a înmânat cuţitul autorului pentru a comite infracţiunea de omor, acesta din urmă l-a pierdut pe drumul către casa victimei şi a omorât-o prin alte mijloace, respectiv prin asfixiere.

6 Comiterea infracțiunii predicat (din care provin banii sau bunurile supuse spălării) de către același autor:

A. atrage automat răspunderea și pentru infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 129/2019;

B. atrage răspunderea și pentru infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. c) din Legea nr.129/2019;

C. nu atrage automat răspunderea și pentru infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art. 49 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 129/2019.

7 Intoxicaţia voluntară completă:

A. înlătură caracterul imputabil al faptei;

B. poate constitui circumstanţă agravantă;

C. poate constitui circumstanţă atenuantă.

8 Fapta săvârşită din culpă constituie infracţiune:

A. în cazul în care se săvârşeşte printr-o inacţiune şi legea nu cuprinde prevederi referitoare la forma de vinovăţie;

B. atât în cazul unei acţiuni cât şi al unei inacţiuni, dacă legea prevede expres forma de vinovăţie a culpei;

C. în cazul în care se săvârşeşte printr-o acţiune şi legea nu cuprinde prevederi referitoare la forma de vinovăţie.

9 Fapta prevăzută de art.12 alin.(1) lit. a) teza I din Legea nr.78/2000:

A. se consumă chiar dacă se efectuează o singură operaţiune financiară, care îndeplineşte toate cerinţele de tipicitate;

B. incompatibilitatea operațiunilor financiare cu funcția trebuie să rezulte explicit din dispoziţiile legale care reglementează activitatea sau statutul funcției respective;

C. constituie o infracțiune de rezultat, care presupune obligatoriu obținerea unui folos material.

10 Prin sentinţa penală nr. 51/18 mai 2020, definitivă la 19 iunie 2020, inculpatul M este condamnat la 9 luni închisoare pentru infracţiunea de conducere a unui autovehicul fără a poseda permis de conducere, comisă la 11 iulie 2019. Se constată că prin sentinţa penală nr. 40/ 21 sept. 2019, definitivă prin neapelare la 5 octombrie 2019, i-a fost amânată aplicarea unei alte pedepse de 9 luni închisoare. Instanţa a anulat amânarea aplicării pedepsei, în temeiul art. 89 C.pen. şi a contopit cele două pedepse, dispunând condamnarea inculpatului la pedeapsa rezultantă de 1 an, cu suspendarea sub supraveghere a executării acesteia, în condiţiile art. 91 şi următoarele C.pen., pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani.
În acest caz:

A. termenul de supraveghere va începe să curgă de la data de 5 octombrie 2019;

B. termenul de supraveghere va începe să curgă de la data de 19 iunie 2020;

C. condamnatul se va reabilita la 19 iunie 2022.

11 Amânarea aplicării pedepsei:

A. se revocă în cazul în care, în termenul de supraveghere, persoana faţă de care s-a dispus amânarea comite o nouă infracţiune pedepsită de lege cu închisoarea de 7 ani sau mai mare;

B. exclude aplicarea măsurii de siguranţă a internării medicale;

C. se poate dispune chiar dacă anterior, inculpatului i s-a aplicat în timpul minorităţii o pedeapsă privativă de libertate în temeiul Codului penal din 1969.

12 Infracţiunea de nedenunţare (art. 266 C.pen.) nu poate privi:

A. infracţiunea de ucidere din culpă;

B. infracţiunea de luare de mită;

C. infracţiunea de viol care a avut ca urmare moartea victimei.

13 Incidenţa dispoziţiilor art.21 C. pen. – exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei obligații - cu privire la fapta concret săvârşită de către făptuitor determină lipsa trăsăturii esenţiale a:

A. antijuridicităţii;

B. tipicităţii;

C. imputabilităţii.

14 Se reţine infacţiunea de însuşire a bunului găsit în cazul în care nu îl predă în zece zile autorităţii sau persoanei căreia îi aparţine dacă:

A. o persoană primeşte de la curier un bun ştiind că nu îi aparţine, afirmând însă că este adevăratul destinatar;

B. primşte în contul său bancar o sumă de bani care nu îi era destinată;

C. ia bagajul celui cu care a călătorit în tren în acelaşi compartiment, pe care acesta l-a uitat când a plecat.

15 O persoană care îmbrăcă haine de medic pentru a convinge trecătorii că strânge fonduri pentru cumpărarea de aparatură în spitalul de stat din oraş şi încasează astfel sume mari de bani va răspunde pentru:

A. infracţiunea de uzurparea funcţiei în concurs cu infracţiunea de înşelăciune în formă agravată;

B. infracţiunea de fals privind identitatea în concurs cu înşelăciunea în formă de bază;

C. infracţiunea de înşelăciune în variantă agravată.

16 Pedeapsa accesorie:

A. poate fi aplicată şi pe lângă o pedeapsă cu închisoarea a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere;

B. presupune interzicerea tuturor drepturilor prevăzute de lege pe lângă pedeapsa detenţiunii pe viaţă;

C. poate fi aplicată şi pentru infracţiuni săvârşite ca minor, dacă la data judecării cauzei inculpatul devenise major.

17 Y, aprod în cadrul Judecătoriei B, promite lui X, condamnat la pedeapsa închisorii, că va interveni pe lângă judecătorul învestit cu soluţionarea cererii de liberare condiţionată formulată de X, pentru ca acesta din urmă să obţină o soluţie favorabilă. Acesta nu a discutat nimic însă în acest sens cu judecătorul. În schimbul promisiunii, X îi dă lui Y 2000 de euro. X denunţă fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu aceasta.
În acest caz:

A. X nu va răspunde pentru infracţiunea de dare de mită, deoarece a denunţat fapta mai înainte de sesizarea organelor judiciare, dar Y va răspunde pentru luare de mită;

B. fapta lui X constituie infracţiunea de complicitate la trafic de influenţă;

C. fapta lui Y constituie infracţiunea de trafic de influenţă.

18 Tentativa imperfectă:

A. permite drept cauză de nepedepsire numai împiedicarea producerii rezultatului;

B. poate fi atât idonee, cât şi neidonee;

C. permite drept cauză de nepedepsire atât împiedicarea producerii rezultatului, cât şi desistarea.

19 În cazul infracţiunii de violenţă în familie prevăzută de art. 199 C. pen. raportat la art. 193 C. pen., când acţiunea penală a fost pusă în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, se dispune încetare procesului penal:

A. dacă a intervenit împăcarea;

B. numai dacă persoana vătămată şi-a retras plângerea prealabilă;

C. atât atunci când persoana vătămată şi-a retras plângerea, cât şi când a intervenit împăcarea.

20 Renunțarea la aplicarea pedepsei nu se poate dispune:

A. în cazul săvârșirii în concurs real a infracţiunilor prevăzute de art. 335 alin. (1) C.pen şi art. 336 alin. (1) C.pen.;

B. pentru o faptă comisă la 15 iulie 2020, dacă inculpatul a fost condamnat definitiv la 19 mai 2017 pentru ucidere din culpă la 2 ani închisoare, cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani;

C. pentru o faptă comisă la 15 iulie 2020, dacă inculpatul a fost condamnat anterior la o pedeapsă de 2 ani şi 2 luni închisoare pentru infracțiunea de furt calificat, din care s-a eliberat prin executarea la termen la 13 iunie 2016.

21 Este inadmisibilă plângerea împotriva soluţiei de:

A. renunţare la urmărire penală;
B. clasare dispusă faţă de un suspect;
C. clasare dispusă prin rechizitoriu.

22 În procedura de reabilitare judecătorească:

A. este obligatorie citarea părţilor care au luat parte la judecata finalizată cu hotărârea de condamnare;
B. soțul supraviețuitor poate achita obligațiile civile ale persoanei condamnate în numele căreia a formulat cererea de reabilitare;
C. instanța poate acorda un termen de judecată până la care să se împlinească termenul de reabilitare prevăzut de lege, dacă la termenul stabilit acesta nu este încă împlinit.

23 În cazul procedurii audierii anticipate, judecătorul de drepturi şi libertăţi, dacă apreciază cererea întemeiată, dispune:

A. soluţionarea cererii în camera de consiliu, fără participarea părţilor şi subiecţilor procesuali;
B. citarea părţilor şi subiecţilor procesuali şi stabileşte de îndată data şi locul audierii;
C. soluţionarea cererii în şedinţă publică, numai în prezenţa părţilor.

24 În procedura de cameră preliminară:

A. poate fi audiat inculpatul;
B. poate fi admisă excepţia necompetenţei teritoriale;
C. se poate efectua o confruntare între martori.

25 Examinarea fizică se poate efectua:

A. și de către procuror;
B. asupra persoanei vătămate, numai dacă doreşte să participe în această calitate în proces;
C. cu încuviințarea instanței pe rolul căreia se află cauza.

26 Acordul de recunoaştere a vinovăţiei încheiat de către un inculpat minor, fără încuviinţarea reprezentantului legal, urmat de retragerea de către inculpat a consimţământului, după sesizarea instanţei:

A. va fi admis, întrucât consimţământul are caracter irevocabil;
B. va fi respins, întrucât consimţământul are caracter revocabil, dacă intervine înainte de pronunţarea hotărârii;
C. va fi respins pentru nerespectarea condiţiilor prevăzute de lege pentru încheierea lui.

27 Clasarea:

A. poate fi dispusă şi de organul de cercetare penală;
B. poate fi dispusă şi doar în baza actului de sesizare, fără administrarea de probe;
C. nu poate fi dispusă prin rechizitoriu.

28 Prin hotărârea pronunţată în primă instanţă prin care s-a luat faţă de un inculpat minor măsura educativă a asistării zilnice pe o durată de 4 luni, pentru săvârşirea unei infracţiuni de tâlhărie, instanţa poate dispune:

A. menţinerea măsurii arestului la domiciliu luată faţă de inculpat în cursul urmăririi penale şi menţinută succesiv în cursul procedurii de cameră preliminară şi al judecăţii;
B. înlocuirea măsurii arestării preventive cu cea a arestului la domiciliu;
C. luarea măsurii preventive a controlului judiciar.

29 Nu poate fi audiat ca martor:

A. participantul la comiterea unei infracţiuni care a fost judecat separat de ceilalţi participanţi, în cauza disjunsă;
B. concubina inculpatului, dacă refuză să dea declaraţie;
C. poliţiştii de la brigada rutieră pentru fapte pe care le-au constatat în timpul exercitării atribuţiilor de serviciu.

30 Reunirea cauzelor este obligatorie în cazul în care:

A. urmare a unui accident rutier a decedat o persoană, iar o altă persoană a suferit vătămări corporale ce au necesitat pentru vindecare 120 de zile de îngrijiri medicale;

B. după săvârşirea unei infracţiuni de furt, bunurile dobândite prin această infracţiune au fost tăinuite de către o altă persoană;

C. s-au săvârşit o infracţiune de dare de mită şi una corelativă de luare de mită.

31 În jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, cu referire la principiul ne bis in idem s-a stabilit că:

A. pentru aplicarea principiului este suficient să existe o hotărâre definitivă, indiferent de soluţia pronunţată;

B. caracterul definitiv al hotărârii anterioare se raportează nu doar la căile ordinare de atac, ci şi la cele extraordinare;

C. cerinţa de securitate juridică, care se opune unei noi proceduri, nu e absolută, permiţând redeschiderea procesului pentru fapte noi sau recent descoperite sau pentru descoperirea unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente.

32 Inculpatul X formulează contestaţie, în termen de 3 zile de la comunicare, împotriva încheierii judecătorului de drepturi şi libertăţi prin care fusese respinsă contestaţia formulată de inculpat împotriva ordonanţei procurorului de luare a măsurii sechestrului asigurator. În esenţă, inculpatul a arătat că încheierea este nulă, deoarece la soluţionarea contestaţiei nu a participat procurorul. Soluţia legală în această cale de atac este:

A. respingerea ca inadmisibilă;

B. respingerea ca nefondată, inculpatul nedovedind vreo vătămare prin neparticiparea procurorului;

C. trimiterea contestaţiei la judecătorul de camera preliminară, dacă între timp a fost sesizată instanţa cu rechizitoriul emis în cauză.

33 Este incidentă nulitatea:

A. relativă, când judecarea cauzei în cazul inculpatului minor, în vârstă de 17 ani la data sesizării instanţei, a avut loc în şedinţă publică;

B. absolută, când judecarea infracţiunii de omor comisă de un avocat, care la data trimiterii în judecată, fusese suspendat din profesie, s-a făcut de curtea de apel;

C. absolută, când judecarea cauzei a avut în lipsa părţii civile, nelegal citate.

34 În materia revizuirii:

A. dovada că hotărârea a cărei revizuire se cere s-a întemeiat pe declaraţia unui martor care a săvârşit infracţiunea de mărturie mincinoasă, se poate face numai cu hotărâre judecătorească definitivă de condamnare;

B. un membru al familiei condamnatului poate formula cerere de revizuire, numai după moartea acestuia;

C. admiterea în principiu a cererii este o soluţie definitivă.

35 Se poate constitui parte civilă în procesul penal:

A. numai persoana care a suferit o vătămare materială sau morală prin fapta penală;

B. persoana care nu este subiect pasiv al infracțiunii și care invocă atingerea adusă unor drepturi proprii;

C. succesorul în drepturi al victimei infracțiunii, doar când valorifică drepturile acesteia;.

36 În cazul în care procurorul dispune clasarea pentru infracţiunile de înşelăciune şi fals în înscrisuri sub semnătură privată (constatând că inculpatul este iresponsabil) iar persoana vătămată s-a constituit parte civilă în cursul urmăririi penale, competenţa de a soluţiona cererea inculpatului formulată în faţa procurorului de a fi ridicate măsurile asiguratorii dispuse asupra bunurilor acestuia aparţine:

A. judecătorului de cameră preliminară;

B. instanţei civile;

C. procurorului.

37 Potrivit legii:

A. minorul de 15 ani va fi citat personal, alături de părinţi;

B. citaţia va fi afişată pe uşa celui care refuză primirea;

C. citarea se dispune în caz de preschimbare a termenului şi faţă de părţile care au termen în cunoştinţă.

38 Măsura de supraveghere video:

A. nu poate fi autorizată de către procuror;

B. poate fi solicitată din nou, după respingerea primei cereri a procurorului, dacă dintr-o omisiune nu a menționat în cererea adresată judecătorului de drepturi și libertăți toate faptele pentru care s-a început urmărirea penală;

C. se poate autoriza de către judecătorul de drepturi și libertăți pentru o durată de 15 zile.

39 Măsurile asiguratorii:

A. luate de procuror, când s-a dispus trimiterea în judecată, pot fi menţinute sau revocate de acesta;

B. nu pot folosi părţii civile în situaţia în care au fost luate din oficiu de organele judiciare;

C. pot fi luate şi de instanţa învestită cu soluţionarea apelului.

40 În jurisprudenţa Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, s-a stabilit, cu referire la procedura de executare a mandatului european de arestare:

A. controlul pe care autoritatea judiciară de executare îl efectuează privind condiţiile de detenţie din statul membru emitent vizează toate penitenciarele din acest din urmă stat;

B. în împrejurări excepţionale şi pe baza unor elemente precise, autoritatea judiciară de executare poate constata, în pofida asigurărilor date de statul emitent, că există un risc real ca persoana în cauză să fie supusă unui tratament inuman sau degradant ca urmare a condiţiilor de detenţie;

C. în aprecierea condiţiilor de detenţie din perspectiva spaţiului disponibil pentru fiecare deţinut, CJUE s-a întemeiat pe normele din dreptul Uniunii şi nu pe jurisprudenţa CtEDO.

41 Prin sentinţa nr. X/19 august 2019 pronunţată de Judecătoria B, în baza art. 396 alin. (3) C. pr. pen. raportat la art. 80 C. pen., s-a dispus renunţarea la aplicarea pedepsei faţă de inculpatul A, sub aspectul săvârşirii a două infracţiuni de lovire sau alte violenţe aflate în concurs real, prevăzute în art. 193 alin. (2) C. pen., cu aplicarea art. 38 alin. (1) C. pen..
În baza art. 81 C. pen., s-a aplicat inculpatului un avertisment pentru ambele infracţiuni.
S-a reținut în baza probelor administrate că în seara de 22 septembrie 2015, în jurul orei 20: 30-21: 00, la uşa de acces în scara F a blocului situat în Calea B, inculpatul A s-a întâlnit cu persoana vătămată D care locuia împreună cu persoana vătămată C la etajul 4 al imobilului, fiind vecini de palier cu inculpatul şi familia acestuia.
Pe fondul unor relaţii anterioare tensionate între părţi, în acea seară, inculpatul a lovit-o pe D, cauzându-i vătămări corporale, constatate prin certificatul medico-legal nr. Z. din 23 septembrie 2015 eliberat de Institutul Naţional de Medicină Legală „Mina Minovici", care a concluzionat că aceasta a prezentat leziuni traumatice care s-au putut produce la data de 22 septembrie 2015, prin lovire cu corp dur şi care au necesitat 2-3 zile de îngrijiri medicale.
Auzind strigătul de ajutor al victimei D, persoana vătămată C, care se afla în afara imobilului, pe o bancă, s-a deplasat la locul faptei, a cerut explicaţii inculpatului în legătură cu motivul agresiunii exercitate asupra fostei sale prietene, actuala soţie, moment în care a fost lovit de către inculpatul A, fiindu-i produse vătămări corporale, consemnate în certificatul medico-legal nr. Y. din 23 septembrie 2015 al Institutului Naţional de Medicină Legală „Mina Minovici", care a concluzionat că a prezentat leziuni care s-au putut produce la 22 septembrie 2015, prin lovire cu corp dur şi au necesitat 6-7 zile de îngrijiri medicale.
Împotriva acestei sentinţe, a formulat apel inculpatul A, care a solicitat achitarea motivat de faptul că a acţionat în legitimă apărare şi, în subsidiar, pentru că este aplicabilă cauza de neimputabilitate prevăzută în art. 26 C. pen. a excesului neimputabil. Apelantul inculpat A a susţinut că între el şi persoanele vătămate exista o relaţie tensionată din cauza faptului că acestea i-ar fi adresat cuvinte/expresii jignitoare de-a lungul timpului, verbal sau prin scrieri efectuate pe pereţii din scara blocului şi ai liftului, ar fi rupt majoritatea informărilor afişate în spaţiul imobilului de către asociaţia de proprietari, inculpatul fiind preşedintele acestei asociaţii o anumită perioadă de timp şi i-ar fi cauzat neplăceri în contextul în care deţineau mai multe animale în apartament, fiind vecini de palier, la etajul 4 al imobilului, aspecte care au fost confirmate de probele administrate.
Curtea de apel:

A. va admite apelul constatând că faptele au fost comise în legitimă apărare;
B. va admite apelul constatând că faptele au fost comise în condițiile excesului neimputabil;
C. va respinge ca nefondat apelul, nefiind incidente cauza justificativă, respectiv de neimputabilitate.

42 La data de 15 iunie 2014, ora 11, 30, inculpatul X a fost la locuinţa persoanei vătămate Y, coleg de serviciu, care se afla în concediu, să ia o mapă cu acte pe care trebuia să o ducă şefului său. Persoana vătămată l-a invitat pe hol să aştepte până când aduce actele dintr-o cameră. Inculpatul, observând că persoana vătămată avea în locuinţă foarte multe bunuri de valoare, bijuterii, ceasuri şi altele, a decis să sustragă o parte din aceste bunuri, motiv pentru care a aplicat persoanei vătămate mai multe lovituri peste cap şi corp, cu o ustensilă de bucătărie, pentru a o pune în imposibilitatea să se opună actelor sale de sustragere şi a ameninţat-o cu moartea, în cazul în care va denunţa fapta organelor judiciare.
A aruncat ustensila de bucătărie în curtea casei, şi după ce a încărcat bunurile sustrase din locuinţa persoanei vătămate într-o geantă de voiaj, luată tot din locuinţa acesteia, pentru ca persoana vătămată să nu alerteze organele de poliţie şi a nu-i permite ieşirea din imobil, i-a luat telefonul mobil şi a legat uşile din locuinţă dar şi uşa de acces în imobil, cu sârmă, astfel încât persoana vătămată nu a putut ieşi din casă decât a doua zi, cu ajutorul vecinilor care au fost alertaţi de strigătele persoanei vătămate.
Contravaloarea bunurilor sustrase a fost de 20.000 de lei.
În urma examinării medico-legale, s-a constatat că persoana vătămată a prezentat leziuni în zona piramidei nazale şi a zonei toraco-abdominale care au necesitat pentru vindecare 14 zile de îngrijiri medicale.
În data de 15 august 2014 inculpatul X împreună cu soţia sa, Z, se aflau în staţiunea B, iar pe holul de acces către unul dintre bazinele de tratament balnear, s-au întâlnit cu persoana vătămată Y. Între cei doi a avut loc un schimb de cuvinte jignitoare şi injurii, după care, pe fondul conflictului verbal ivit, inculpatul X i-a aplicat persoanei vătămate Y o lovitură cu pumnul în zona feţei, moment în care, aceasta din urmă a scăpat pe jos borseta pe care o avea cu sine, după care a părăsit în grabă locul în care a avut loc incidentul. În urma acestei lovituri, persoana vătămată nu a necesitat îngrijiri medicale.
Observând borseta persoanei vătămate, inculpatul a deschis-o şi a luat din ea suma de 200 lei, după care a aruncat-o în locul în care fusese abandonată.
În sarcina inculpatului se va reţine:

A. o infracţiune de tâlhărie calificată în formă continuată, prevăzută de art. 233 C.pen.- art. 234 alin. (1) lit. a C. pen., cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen.;
B. o infracţiune de tâlhărie calificată, prevăzută de art. 233 C.pen.- art. 234 alin. (1) lit. a C. pen., o infracţiune de tâlhărie prevăzută de art. 233 C.pen., o infracţiune de lipsire de libertate prevăzută de art. 205 alin. (1) C.pen.;
C. o infracţiune de tâlhărie calificată, prevăzută de art. 233 C.pen.- art. 234 alin. (1) lit. a C. pen., o infracţiune de lipsire de libertate, prevăzută de art. 205 alin. (1) C.pen., o infracţiune de furt prevăzută de art. 228 alin. (1) C.pen şi o infracţiune de lovire sau alte violenţe, prevăzută de art. 193 alin. (1) C.pen.

43 S-a reţinut în actul de sesizare faptul că inculpatul X, la data de 15 iulie 2020, a circulat cu bicicleta, pe trotuar, fără să existe o pistă special destinată circulaţiei bicicletelor şi în acelaşi timp aflându-se sub influenţa băuturilor alcoolice, încălcând dispoziţiile art. 161 din Regulamentul de aplicare a OUG nr. 195/2002, aprobat prin HG nr. 1391/2006. În timpul acestei deplasări a intrat într-o femeie, care a căzut cu capul pe bordura trotuarului şi în urma leziunilor craniene suferite, a decedat după o zi, în spital.
Din fişa de cazier judiciar a inculpatului a rezultat faptul că acesta a fost condamnat prin sentinţa penală nr. 576/20 mai 2018, definitivă la 30 iunie 2018, la pedeapsa rezultantă de 2 ani şi 3 luni închisoare (pedepsele componente fiind de 2 ani şi respectiv, 9 luni închisoare), cu aplicarea dispoziţiilor art. 91 C.pen., fiind stabilit un termen de supraveghere, în acord cu dispoziţiile art. 92 C.pen., de 3 ani.
După trimiterea în judecată, inculpatul nu recunoaşte fapta de care este acuzat.
Instanţa investită cu judecarea cauzei, prin sentinţa penală nr. 378/19 septembrie 2020 aplică inculpatului o pedeapsă cu închisoarea în cuantum egal cu limita minimă prevăzută de lege şi apreciază că se impune revocarea suspendării sub supraveghere a pedepsei anterioare.
În acest caz:

A. va condamna pe inculpat pentru infracţiunea prevăzută de art. 192 alin. (1) C.pen. iar pedeapsa stabilită pentru pluralitatea de infracţiuni va fi de 2 ani şi 7 luni închisoare;
B. va condamna pe inculpat pentru infracţiunea prevăzută de art. 192 alin. (2) C.pen. iar pedeapsa stabilită pentru pluralitatea de infracţiuni va fi de 2 ani şi 11 luni;
C. va condamna pe inculpat pentru infracţiunea prevăzută de art. 192 alin. (2) C.pen. iar pedeapsa stabilită pentru pluralitatea de infracţiuni va fi de 2 ani şi 9 luni.

44 Inculpatul X se îndrăgosteşte de persoana vătămată Y, colegă de serviciu, însă aceasta nu-i împărtăşeşte sentimentele şi încearcă să îl evite. Observând că Y îl evită, inculpatul decide să o şicaneze. Astfel, în data de 15 august 2016, o urmăreşte pe drumul de la locul de muncă către casă, astfel încât să fie văzut de persoana vătămată; în data de 19 august 2016, după lăsarea întunericului, proiectează farurile maşinii sale, cunoscute de persoana vătămată, în fereastra locuinţei acesteia; în data de 21 august 2016, la o oră târzie se poziţionează în faţa scării pe care locuieşte persoana vătămată, astfel încât, aceasta să îl vadă la sosirea acasă; la data de 23 august 2016, o supraveghează pe aceasta, de la o distanţă de câţiva metri de localul în care persoana vătămată se afla la aniversarea unui coleg, astfel încât, să fie văzut de persoana vătămată.
Toate aceste acţiuni au creat persoanei vătămate o stare de temere, astfel încât, în noaptea de 23 august 2016, a chemat o prietenă să doarmă cu ea în locuinţă.
La data de 24 august 2016 persoana vătămată a sesizat organele de urmărire penală, cu plângere prealabilă. La data de 1 septembrie 2016 s-a început urmărirea penală cu privire la faptă. La data de 15 decembrie 2016 organele de urmărire penală au citat pentru audiere pe martora V, colega de serviciu a persoanei vătămate, însă aceasta nu s-a prezentat. La data de 1 septembrie 2019, s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale faţă de suspectul X, iar a doua zi i-a fost adusă la cunoştinţă calitatea de suspect. Ulterior a fost pusă în mişcare acţiunea penală împotriva sa şi a fost trimis în judecată la 1 ianuarie 2020.
La primul termen de judecată inculpatul recunoaşte toate faptele în materialitatea lor, optând pentru aplicarea procedurii simplificate a recunoaşterii învinuirii.
Instanţa de judecată, prin sentinţa penală nr. 30/13 martie 2020, constatând că din probele administrate rezultă mai presus de orice îndoială comiterea faptei şi vinovăţia inculpatului:

A. va angaja răspunderea penală a inculpatului pentru infracţiunea de hărţuire;
B. va angaja răspunderea penală a inculpatului pentru infracţiunea de hărţuire sexuală;
C. va dispune încetarea procesului penal, constatând prescrisă răspunderea penală a inculpatului.

45 Inculpata B a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, reținându-se că, în data de 2 octombrie 2017, între orele 10.00-13.40, în timp ce era audiată de organele de cercetare penală în calitate de martor în dosarul penal nr. X, având ca obiect săvârșirea infracțiunilor de lovire sau alte violenţe, faptă prevăzută în art. 193 alin. (2) C. pen., respectiv amenințare, faptă prevăzută în art. 206 alin. (1) C. pen., cu aplicarea dispoziţiilor art. 38 alin. (1) C. pen., de către suspectul A, pentru a evita tragerea la răspundere penală a acestuia, inculpata a declarat mincinos că, în data de 19 iulie 2017, în jurul orelor 20.00-20.30, se afla în faţa imobilelor cu nr. 40A şi 40B de pe str. D din comuna C, când, în urma unor discuţii, numitul E s-a îndreptat amenințător spre ea, cu intenţia de a o lovi, iar prietenul ei, A, l-a oprit cu mâinile, fără a-l împinge sau a-l lovi, precum şi că martorul F nu se afla la faţa locului pe parcursul derulării evenimentelor. S-a reținut că împrejurările în privința cărora inculpata B a declarat mincinos erau esențiale în cauză, vizând tocmai comiterea infracțiunii de lovire, respectiv amenințare de care era acuzat concubinul său.
Inculpata B a fost audiată în prezența apărătorului ales la data de 2 octombrie 2017, după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 562 din 19 septembrie 2017, dar înainte de publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României (la 23 octombrie 2017), ocazie cu care nu s-a prevalat de dreptul de a refuza să fie audiată, nici personal, nici prin intermediul avocatului său. La finalul declarației date la 2 octombrie 2017, aceasta a arătat: „În continuarea declarației, azi, data de 2 octombrie 2017, orele 13.30, menționez faptul că mi s-a adus la cunoștință faptul că am dreptul să refuz să dau vreo declarație de martor, respectiv cu privire la evenimentul din data de 19 iulie 2017, în jurul orelor 20.00. Arăt faptul că îmi mențin, în totalitate, declarația dată în calitate de martor și nu mai am nimic de adăugat".
Inculpata B:

A. poate avea calitatea de subiect activ al infracțiunii de mărturie mincinoasă prevăzută de art. 273 alin. (1) C. pen., prin raportare la Decizia Curţii Constituţionale nr. 562 din 19 septembrie 2017;
B. nu poate avea calitatea de subiect activ al infracțiunii de mărturie mincinoasă prevăzută de art. 273 alin. (1) C. pen., prin raportare la Decizia Curţii Constituţionale nr. 562 din 19 septembrie 2017;
C. poate beneficia de legea penală mai favorabilă prin raportare la Decizia Curţii Constituţionale nr. 562 din 19 septembrie 2017.

46 Prin încheierea din data de 18 mai 2019, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei B, sesizat fiind cu cereri şi excepţii din partea inculpatului V, trimis în judecată pentru infracţiunile de fals material în înscrisuri oficiale şi uz de fals, a exclus proba cu expertiză grafoscopică şi declaraţiile a doi martori, reţinând că au fost obţinute cu încălcarea legii, respectiv: deşi procurorul a încuviinţat inculpatului un expert recomandat care să participe la efectuarea expertizei, acesta nu a fost chemat de către experţii oficiali la efectuarea lucrării; de asemenea, a reţinut că doi dintre martori au fost audiaţi fără ca avocatul inculpatului să fie prezent, avocatul având în aceeaşi zi procese la instanţă şi anunţând procurorul că nu poate participa la audiere, motiv pentru care solicitase audierea martorilor într-o altă zi, dar procurorul nu a fost de acord cu amânarea.
A dispus transmiterea încheierii Parchetului de pe lângă Judecătoria B, pentru a comunica judecătorului dacă menţine dispoziţia de trimitere în judecată sau solicită restituirea cauzei la parchet.
Împotriva acestei încheieri, a declarat contestaţie procurorul, criticând încheierea pentru aceea că în mod greşit s-a dispus excluderea probelor, întrucât, în ceea ce priveşte expertiza, aceasta a fost efectuată într-un laborator criminalistic şi nu există obligaţia de a încunoştiinţa experţii recomandaţi iar în ceea ce priveşte excluderea declaraţiilor martorilor, a arătat că măsura este netemeinică, deoarece procurorul l-a anunţat pe avocat despre data şi ora audierilor iar acesta, în caz de imposibilitate de prezentare, trebuia să-şi asigure substituirea de către un alt avocat.
Contestaţia va fi:

A. respinsă ca inadmisibilă;
B. respinsă ca nefondată;
C. admisă.

47 Prin hotărârea pronunţată de tribunal, la 29 august 2018 inculpatul X a fost condamnat pentru infracţiunea de omor, prevăzută de art. 188 raportat la art. 199 alin. (1) C.pen., reţinându-se că a omorât-o pe soţia sa, prin împuşcare. Prin decizia pronunţată de Curtea de Apel B, la data de 30 octombrie 2018, a fost admis apelul declarat de inculpatul X, iar acesta a fost achitat în baza art. 396 alin. (5) raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) C.pr.pen.
La data de 20 decembrie 2018 a decedat inculpatul.
La data de 1 ianuarie 2020, fiul inculpatului formulează cerere de revizuire la Curtea de Apel B, solicitând desfiinţarea deciziei de achitare şi condamnarea inculpatului X, deoarece s-a întemeiat pe declaraţiile unor martori care au comis infracţiunea de mărturie mincinoasă şi care au influenţat astfel, soluţia pronunţată în cauză, afirmând în cerere că faţă de aceştia s-a pronunţat o hotărâre de condamnare rămasă definitivă la 19 decembrie 2018, despre care a aflat în urmă cu câteva zile. A anexat cererii de revizuire, hotărârea de condamnare a martorilor.
Soluţia legală a instanţei este:

A. declinarea competenţei de soluţionare a cauzei la tribunal;
B. respingerea ca inadmisibilă a cererii de revizuire, fiind formulată în afara termenului legal;
C. admiterea în principiu a cererii de revizuire.

48 Prin sentința nr. X din 28 decembrie 2018, Tribunalul A, între altele, în temeiul dispoziţiilor art. 249, art. 254, art. 255 şi art. 256 C. pr. pen., a dispus înfiinţarea unei popriri asigurătorii asupra conturilor aparţinând inculpaţilor A, B, C şi D şi ale părţilor responsabile civilmente societatea E, societatea F şi societatea G, până la restituirea integrală către partea civilă Statul Român a terenului în suprafaţă de 22 hectare, evaluat prin raportul de constatare tehnico-ştiinţifică efectuat în cauză la suma de 6.194.722. lei.
Împotriva măsurii asigurătorii dispusă prin sentința nr. X din 28 decembrie 2018 a Tribunalului A şi a modului de aducere la îndeplinire a acestei măsuri de către A.N.A.F au formulat contestații în termen de 48 de ore de la pronunțare, prin apărător ales, contestatoarele H și I, invocând prioritatea valorificării drepturilor de creanță recunoscute în favoarea lor printr-o hotărâre civilă definitivă, pronunțată anterior celei din cauză.
Învestită cu soluționarea contestațiilor, curtea de apel:

A. va admite contestațiile declarate și va revoca măsura asiguratorie dispusă, întrucât nu există o prioritate a drepturilor de creanță recunoscute în favoarea statului față de cele aparținând persoanelor fizice sau juridice;
B. va respinge ca inadmisibile contestațiile, reținând că părțile, conform art. 408 raportat la art. 409 alin. (1) lit. f) C. proc. pen., pot exercita calea de atac a apelului în ceea ce priveşte dispoziţiile care le-au provocat această vătămarea invocată;
C. va respinge contestațiile ca neîntemeiate, întrucât instituirea măsurii asiguratorii nu este de natură să afecteze ordinea de prioritate a satisfacerii drepturilor de creanță.

49 **Prin sentinţa penală nr. 54/18 septembrie 2019, a Judecătoriei M, inculpatul X a fost condamnat pentru infracţiunea de abuz în serviciu prevăzută de art. 297 C. pen. la o pedeapsă de 2 ani închisoare cu executare în regim de detenţie. A fost menţinută măsura arestului la domiciliu, sub puterea căreia se afla inculpatul X din data de 16 octombrie 2018, când a fost înlocuită măsura arestării preventive în ceea ce-l priveşte cu măsura arestului la domiciliu.**
Împotriva acestei sentinţe, în termen legal a declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria M, criticând sentinţa sub aspectul individualizării pedepsei aplicate inculpatului, pe care a considerat-o prea blândă, în raport cu prejudiciul cauzat, dar şi inculpatul, care a criticat sentinţa pentru aceea că în mod greşit a fost condamnat.
În cursul procedurii din apel, instanţa de apel a verificat periodic, conform art. 208 alin. (4) C.pr.pen. şi art. 410 alin. (11) C. pr. pen., măsura arestului la domiciliu. Procurorul a pus concluzii de înlocuire a măsurii arestului la domiciliu cu măsura arestării preventive, deoarece subzistă temeiurile care au fost avute în vedere la luarea măsurii arestării preventive, iar instanţa de fond a procedat în mod greşit atunci când a înlocuit măsura arestării preventive cu arestul la domiciliu, deoarece această din urmă măsură nu este proporţională cu gravitatea acuzaţiilor care au fost aduse inculpatului.
Instanţa de apel a apreciat întemeiate concluziile procurorului şi prin încheiere pronunţată în cursul judecăţii apelului, 5 ianuarie 2020, a înlocuit măsura arestului la domiciliu cu măsura arestării preventive.
Prin decizia pronunţată asupra apelului, nr. 424/5 martie 2020 Curtea de apel B l-a achitat pe inculpat.
Care din următoarele afirmaţii este corectă:

A. măsura arestului la domiciliu nu putea fi înlocuită cu măsura arestării preventive, întrucât se încalcă principiul non reformatio in pejus;

B. măsura arestului la domiciliu nu putea fi înlocuită cu măsura arestării preventive, în lipsa unor temeiuri noi care să justifice această ultimă măsură;

C. dacă inculpatul X este judecat de către o altă instanţă, pentru infracţiunea de mărturie mincinoasă comisă la 4 aprilie 2020, această instanţă, dispunând condamnarea inculpatului la pedeapsa de 2 ani şi 6 luni închisoare, va deduce perioadele de arestare şi arest la domiciliu din cauza în care inculpatul a fost achitat.

50 **Prin cererea formulată la data de 31 mai 2019 IGPR - Serviciul de Investigaţii Criminale solicită Judecătoriei X emiterea unui mandat european de arestare împotriva condamnatului MN, cu motivarea că prin sentinţa penală nr. 222/30.04.2018 a Judecătoriei X, acesta a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru infracţiunea de furt calificat, prevăzută de art. 228 alin. (1) - 229 alin. (2) lit. b) C.pen. şi s-a emis faţă de acestea mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 455/12.05.2018, condamnatul sustrăgându-se de la executarea pedepsei şi aflându-se pe teritoriul Italiei.**
Din relaţiile obţinute de la Biroul de executări penale din cadrul instanţei şi din fişa de cazier a condamnatului a rezultat faptul că prin sentinţa penală nr. 312/23.07.2018 a Judecătoriei Y condamnatului MN i-a fost aplicată o pedeapsă de 2 ani şi 6 luni închisoare pentru infracţiunea de tâlhărie prevăzută de art. 233 C.pen., s-a constatat că infracţiunea de tâlhărie este concurentă cu infracţiunea de furt calificat la care a fost condamnat prin sentinţa penală nr. 222/30.04.2018 a Judecătoriei X şi au fost contopite pedepsele de 2 ani şi 2 ani şi 6 luni închisoare, dispunându-se executarea unei pedepse rezultante de 3 ani şi 2 luni închisoare. A fost anulat mandatul de executare a pedepsei nr. 455/12.05.2018 emis de Judecătoria X şi s-a dispus emiterea unui nou mandat pentru noua pedeapsă. A fost dedusă perioada arestării preventive din cauza în care MN a fost condamnat pentru tâlhărie, începând cu 11.01.2016 şi până la 11.04.2018.
În această situaţie judecătorul desemnat de preşedintele instanţei:

A. va sesiza instanţa superioară comună pentru a stabili instanţa competentă;

B. va admite cererea şi va emite mandatul european de arestare;

C. va respinge cererea.